

Na osnovu člana 16. stav (4) Zakona o Vladi Zeničko-dobojskog kantona - Prečišćeni tekst („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“ broj: 7/10 i 3/23), na prijedlog Ministarstva za rad, socijalnu politiku i izbjeglice, Vlada Zeničko-dobojskog kantona, na 48. sjednici, održanoj dana 27.09.2024. godine, d o n o s i

ZAKLJUČAK

I.

Prihvata se Mišljenje Ministarstva za rad, socijalnu politiku i izbjeglice Zeničko-dobojskog kantona o Nacrtu Zakona o socijalnim uslugama u Federaciji Bosne i Hercegovine, broj: 09-02-13280-3/24 od 12.09.2024. godine.

II.

Zaključak s Mišljenjem iz tačke I. upućuje se u dalju skupštinsku proceduru.

III.

Zaključak stupa na snagu danom donošenja.

Broj: 02-_____/24
Datum, 27.09.2024. godine
Zenica

PREMIJER

Nezir Pivić

DOSTAVLJENO:

1x Ministarstvo za rad, socijalnu politiku i izbjeglice,
1x Stručna služba Skupštine,
1x a/a.

ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
VLADA

n/r Premijera
N/r Sekretara

Broj: 09-02-13280-3/24
Zenica, 12.09.2024. godine

PREDMET: Mišljenje o Nacrtu Zakona o socijalnim uslugama u Federaciji Bosne i Hercegovine - dostavlja se;

Postupajući u skladu s aktom Stručne službe Skupštine broj: 01-02-13280-1/24 od 24.07.2024. godine, u vezi dostavljanja mišljenja o Nacrtu Zakona o socijalnim uslugama u Federaciji Bosne i Hercegovine, Ministarstvo za rad, socijalnu politiku i izbjeglice Zeničko-dobojskog kantona je razmotrilo predloženi tekst Nacrta Zakona, te s tim u vezi daje sljedeće:

MIŠLJENJE

U okviru provođenja reformskih procesa u oblasti socijalne i dječije zaštite od iznimne je važnosti donošenje prvog Zakona o socijalnim uslugama u Federaciji Bosne i Hercegovine, koji kao takav predstavlja značajan iskorak u pravcu poboljšanja stanja u ovoj oblasti. Federalno ministarstvo rada i socijalne politike, kao predlagač zakona, je svoju stratešku opredijeljenost i odlučnost za razvijanje efikasnog i održivog sistema socijalnog zbrinjavanja, između ostalog, potvrdilo i kroz prepoznatu potrebu za sistemskim promjenama u oblasti pružanja socijalnih usluga, kako bi se stvorio kvalitetan pravni okvir za harmonizaciju postojećih i razvoj novih socijalnih usluga.

Međutim, smatramo da određeni broj pitanja kroz predloženi Nacrt Zakona nije na najbolji način uređen, kako u formalno-pravnom tako i u suštinskom smislu, te u tom kontekstu, a u **pogledu općih zapažanja u vezi predloženog propisa** sugerišemo kako slijedi:

Predlažemo da se na svim mjestima gdje se unutar zakonskog teksta pominju općinske službe trebaju dodati i gradske službe radi ravnopravnog tretmana općina i gradova. Također, smatramo da Nacrt Zakona, prije svega treba tehnički urediti i lektorisati kako bi sam tekst Nacrta Zakona bio jasniji, te osloboditi tekst definicija koje se kroz predloženi tekst kontinuirano opetuju i bespotrebno ponavljaju. Princip ekonomičnosti jezika trebao bi doprinijeti jasnosti, konciznosti i razumljivosti samog predloženog teksta.

U dijelu koji se odnosi na komentare u vezi **pojedinih odredaba predloženog teksta** Nacrta

Zakona očitujemo se kako slijedi:

Član 4. Nacrta Zakona

Osnovna načela na kojima počiva pružanje socijalnih usluga su:

- a) načelo humanizma i poštivanje osnovnih ljudskih prava i sloboda;
- b) načelo uključivanja korisnika socijalnih usluga i
- c) načelo najboljeg interesa korisnika socijalnih usluga - **mijenja se;**

Obrazloženje: S obzirom da se u članovima 8., 9. 10. i 11. Nacrta Zakona daju pojašnjenja određenih principa, kao što su princip zabrane diskriminacije, zabrane prisile i zlostavljanja, kao i princip kvalitete socijalnih usluga, mišljenja smo da principe iz naprijed navedenih članova, kao opće principe, treba dodati u član 4., jer će se na taj način njihovo pojašnjenje sadržajno uklopiti u dio zakona koji tretira načela. Ovo posebno iz razloga jer su navedeni članovi smješteni u dijelu koji pojašnjava načela, a nisu kao takvi navedeni i prepoznati u članu 4.

Načelo „uključivanja korisnika socijalnih usluga“ iz člana 4. stav (1) tačka b) treba izbrisati iz načela, jer isto ne predstavlja načelo, već pravo korisnika usluga, koje je kao takvo već definisano u članu 13. stav (1) tačka b) Nacrta Zakona. Također, smatramo da u okviru načela „kvaliteta socijalnih usluga“ iz člana 11. stav (1) treba brisati tačku c) i g) i sva načela integrisati u jedan član.

Načelo „priuštivosti“ je ustvari princip dostupnosti, dok je „usmjerenost na rezultate“, suštinski posmatrano, zapravo načelo najboljeg interesa korisnika. Ponavljanje određenih principa koji su već obuhvaćeni drugim načelima je bespotrebno jer opterećuje zakonski tekst a ne definiše ništa što već prethodno nije definisano.

Slijedom navedenog smatramo da član 4. Nacrta Zakona treba da glasi:

„Osnovna načela na kojima počiva pružanje socijalnih usluga su:

- a) načelo humanizma i poštivanje osnovnih ljudskih prava i sloboda;
- b) načelo najboljeg interesa korisnika socijalnih usluga;
- c) načelo zabrane diskriminacije;
- d) načelo zabrane zlostavljanja;
- e) načelo kvalitete socijalnih usluga;
- f) načelo dostupnosti;
- g) načelo pristupačnosti;
- h) sveobuhvatnosti i
- i) načelo kontinuiteta.“

U članu 12. stavovi (2) i (3) Nacrta zakona

(2) Dijete u stanju socijalne potrebe iz stava (1) ovog člana je:... - **mijenja se;**

(3) Odraslo lice u stanju socijalne potrebe iz stava (1) ovog člana je: ... - **mijenja se;**

Dodaje se novi stav (5)

Obrazloženje: Napominjemo potrebu preispitivanja nekih od predloženih korisnika socijalnih usluga (dijete žrtva trgovine ljudima i dijete bez pratnje), u smislu stvarne nadležnosti federalnog i kantonalnih ministarstava za rad i socijalnu politiku, budući da su ove kategorije u ingerenciji Ministarstva sigurnosti BiH.

U stavu (3) tačka b), definiciju starijeg lica treba odrediti godinama starosti kako bi se izbjegla paušalna procjena i tumačenje odredbe.

Nadalje, u tački g) definiciju samohranog roditelja ne treba vezati za prihode. Prihodi se u odnosu na samohranog roditelja mogu posmatrati samo u kontekstu mogućnosti ostvarivanja nekog prava a nikako dovoditi u kontekst definicije.

Slijedom navedenog član 12. stav (3) tačka b) treba da glasi:

„Starije lice pod kojim se smatra osoba koja je starija od 65 godina života, koja zbog trajnih promjena u svom psiho-socijalnom razvoju ili zdravstvenom stanju ne može zadovoljiti osnovne životne potrebe, koja nema prihode, a nema ni srodnike koji su je po zakonu obavezni izdržavati ili ako ih ima, oni nisu u mogućnosti izvršavati zakonsku obavezu izdržavanja.

Tačka g) treba da glasi:

„Samohrani roditelj je roditelj koji živi sam s djetetom, koji nije u braku niti u vanbračnoj zajednici te se samostalno brine o djetetu i samostalno ga izdržava.“

S obzirom da se u stavu (1) ovog člana kao korisnik usluga spominje i strani državljanin, smatramo da je potrebno definisati uslove pod kojim strani državljani mogu ostvariti pravo na korištenje socijalnih usluga ili ako je intencija zakonodavca da ih u ostvarivanju prava izjednači s našim državljanima onda se to mora, dodavanjem novog stava (5) nedvosmisleno precizirati.

Član 20. stav (1) Nacrta Zakona

(1) Zavisno od kategorije njihovih korisnika, te uz uvažavanje socijalnih veza i okruženja korisnika, socijalne usluge se generalno pružaju kroz socijalno zbrinjavanje i socijalnu podršku za djecu, odrasla lica ili porodicu. – **mijenja se;**

Stav (3), (4) i (5) Nacrta Zakona

(3) Socijalne usluge uključuju i socijalnu akciju kao aktivnost usmjerenu na unapređenje prava korisnika i povezivanje svih pružaoca socijalnih usluga u lokalnoj zajednici s ciljem podizanja kvaliteta života socijalno osjetljivih kategorija. – **briše se;**

(4) Socijalne usluge se pružaju prema hitnosti intervencije, stanju socijalne potrebe, prioritetu usluga i mjerama utvrđenim individualnim planom. – **briše se;**

(5) S ciljem poboljšanja kvalitete njegova života i uključenosti u zajednicu, socijalne usluge se korisniku primarno pružaju u njegovom domu ili lokalnoj zajednici kroz vaninstitucionalno socijalno zbrinjavanje i socijalnu podršku. – **briše se,**

Obrazloženje: Stav (1) je potrebno mijenjati na način da se na njegovo mjesto prebaci odredba člana 23. i taksativno nabroje socijalne usluge.

Stav (3) uvodi novu definiciju socijalne usluge koja ne korespondira s definicijom koja je data u članu 3. (značenje pojedinih izraza).

S jezičkog i suštinskog stajališta odredba u stavu (4) je suvišna i nema adekvatno značenje. Hitnost intervencije nije dovoljno objašnjena, stanje socijalne potrebe je uslov za sve korisnike socijalnih usluga, prioritet usluga je također nejasan.

Stav (5) je suvišan jer se ponavlja cilj socijalne usluge koji je već određen kroz samu definiciju socijalne usluge. Ovaj stav bi se, eventualno, mogao uvrstiti u dijelu koji tretira modele socijalnih usluga.

Slijedom navedenog član 20. bi trebao glasiti:

(Vrste socijalnih usluga)

„(1) Socijalne usluge su:

- a) osnovna socijalna usluga;
- b) usluga stručne podrške i savjetovanja;
- c) usluga socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške;

(2) Usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške iz stava (1) tačka c) ovog člana mogu se provoditi na jedan od sljedećih načina:

- a) porodični model brige;
- b) podrška u zajednici i
- c) institucionalna podrška

(3) Socijalne usluge se pružaju individualno u zavisnosti od potrebe i stanja korisnika, u skladu s utvrđenim individualnim planom podrške korisniku.

(4) Zavisno od potrebe korisnika, socijalne usluge se mogu pružati istovremeno i kombinovano s uslugama koje pružaju obrazovne, zdravstvene i druge ustanove (međusektorske usluge).“

Prateći ovakvu hronologiju neophodno je nakon ovog člana pojasniti svaku od naprijed pobrojanih usluga i pojasniti modele socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške iz stava (2) na način da se jasno zna kojem modelu brige pripadaju usluge.

Član 21. stav (1). Nacrta Zakona

(1) Zavisno od vremena njezina trajanja, usluga socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške pruža se kao:... – **mijenja se;**

Obrazloženje: Usluga se ne pruža u zavisnosti od vremena njenog trajanja, već potreba za njenim pružanjem ovisi od individualne potrebe korisnika. S tim u vezi član 21. stav (1) treba da glasi:

„Usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške, kao oblici socijalne usluge obuhvataju:“.

Član 22. (modaliteti socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške prema intenzitetu) – mijenja se;

Obrazloženje: Ovdje se ne radi o modalitetima socijalnog zbrinjavanja, već iz sadržaja odredbe proizilazi da je riječ o valorizaciji korisnika usluga u odnosu na njihovo zdravstveno stanje i stepen sposobnosti brige o sebi.

Član 22. treba da nosi naziv: “Kategorije korisnika i vrsta socijalne usluge prema kategorijama“ i da glasi:

„Korisnici se prema svome zdravstvenom stanju i stepenu sposobnosti brige o sebi u zadovoljavanju osnovnih životnih potreba dijele na kategorije kako slijedi:

- a) I stepen – korisnik nema sposobnost da se samostalno brine o sebi i da se samostalno uključi u aktivnosti svakodnevnog života bez pomoći druge osobe;
- b) II stepen – korisnik se može brinuti o sebi i uključiti se u aktivnosti svakodnevnog života uz pomoć i podršku druge osobe;
- c) III stepen – korisnik se može brinuti o sebi i uključiti se u aktivnosti svakodnevnog života ali mu je zbog nedovoljno razvijenih znanja i vještina potreban nadzor i podrška drugog lica
- d) IV stepen - korisnik može samostalno, odnosno uz poticaj i podsjećanje samostalno obavljati

svakodnevnne životne aktivnosti.

(2) U zavisnosti od kategorije korisnika iz stava (1) ovog člana ovisi vrsta socijalne podrške i to kako slijedi:

- a) Podrška za korisnike iz stava (1) tačka a) obezbjeđuje se neprekidno u trajanju od 24 sata
- b) Podrška za korisnike iz stava (1) tačka b) obezbjeđuje se kontinuirano u trajanju od 16 sati dnevno uključujući i noćno dežurstvo odnosno fizičko prisustvo dežurnog radnika
- c) Podrška za korisnike iz stava (1) tačka c) obezbjeđuje se u trajanju najduže do 12 sati dnevno i ne uključuje podršku noću;
- d) Podrška za korisnike iz stava (1) tačka d) obezbjeđuje se povremeno u trajanju od nekoliko sati dnevno ili sedmično.“

Član 27. stav (2) Nacrta Zakona

(2) Na pitanja vezana za pojam i vrste hraniteljstva, uslove.... – **брише се;**

Образложење: Ekonomičnost jezika prilikom donošenja i izrade propisa je iznimno važna kako bi se zakonski tekst oslobodio suvišnih i nepotrebnih odredbi a koje se primjenom ovog principa mogu iskazati i u stavu (1).

Član 27. treba da glasi:

„Hraniteljstvo je poseban oblik brige izvan sopstvene porodice kroz koji se djetetu ili odraslom licu pružaju usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške kroz smještaj u hraniteljsku porodicu u skladu sa Zakonom o hraniteljstvu u FBiH („Službene novine Federacije BiH“ broj: 13/17).“

Član 28. stav (2) Nacrta Zakona

(2) Izuzetno, od odredbe iz stava (1) ovog člana, u malom porodičnom domu može istovremeno boraviti i više od osam korisnika ako je riječ o srođnicima. – **мijenje се;**

Образложење: Smatramo da smještaj srođnika, kao izuzetak u pogledu broja osoba koje se mogu smjesti u mali porodični dom, treba jasno odrediti na način da se precizira koja vrsta srođnika i do kojeg stepena srodstva podrazumijeva ovaj izuzetak, ili naglasiti mogućnost smještaja srođnika bez obzira na vrstu i stepen srodstva.

Član 31. stav (4) Nacrta Zakona

(4) Korisnici usluge pomoć u kući su porodice u riziku od razdvajanja, djeca i odrasla lica s teškoćama u razvoju... – **мijenja се;**

Образложење: Iz stava (4) treba brisati „porodice u riziku od razdvajanja“ jer iste nisu prepoznate ni definisane kao korisnici socijalnih usluga u članu 12. Nacrta Zakona.

Članovi od 30 - 35. – mijenjaju se;

Образложење: U članovima od 30. do 35. nema potrebe u svakom od pojedinačnih modela socijalnog zbrinjavanja korisnike usluga posebno definisati jer su isti već definisani u članu 12. Svi

modeli socijalnih usluga moraju biti dostupni svim korisnicima usluga koji su navedeni u članu 12, bez diskriminacije, a propisivanje uslova pod kojim se svaka usluga može pružiti će primarno odrediti krug korisnika koji to pravo mogu ostvariti. Dakle, usluge se moraju, poštujući načelo zabrane diskriminacije i dostupnosti učiniti dostupnim svim korisnicima, a reduciranje korisnika za pojedinu vrstu usluge se vrši kroz propisivanje uslova. Smatramo da je u naprijed navedenim odredbama neophodno definisati uslove a ne korisnike, prema kojim uslovima će se cijeniti osnovanost zahtjeva za priznavanjem prava na korištenje te usluge.

Član 40. stav (3) Nacrta Zakona - mijenja se;

Obrazloženje: Smatramo da kantone, kao osnivače centra za pružanje usluge pomoći u kući potrebno brisati iz razloga što je većina kantona razučena kada je riječ o pripadajućim općinama/gradovima zbog čega nije moguće osigurati dostupnost usluga na svim općinama/gradovima iako teritorijalno pripadaju određenom kantonu.

Slijedom navedenog član 40. stav (3) bi trebao glasiti:

„(3) Osnivači centra za pružanje usluge pomoći u kući mogu biti jedinice lokalne samouprave, udruženja, fondacije, vjerske zajednice, te druga pravna lica koja ispunjavaju uslove propisane ovim zakonom.“

Član 41. stav (3) Nacrta Zakona - mijenja se;

Obrazloženje: Smatramo da kantone, kao osnivače centra za dnevni ili poludnevni boravak potrebno brisati iz razloga što je većina kantona razučena kada je riječ o pripadajućim općinama/gradovima zbog čega nije moguće osigurati dostupnost usluga na svim općinama/gradovima iako teritorijalno pripadaju određenom kantonu.

Slijedom navedenog član 41. stav (3) bi trebao glasiti:

„(3) Osnivači centra za dnevni ili poludnevni boravak mogu biti jedinice lokalne samouprave, udruženja, fondacije, vjerske zajednice, te druga pravna lica koja ispunjavaju uslove propisane ovim zakonom.“

Član 45. stav (3) Nacrta Zakona -mijenja se;

Obrazloženje: Mišljenja smo da osnivač sigurnih kuća može biti i Federacija Bosne i Hercegovine, posebno kada se radi o zbrinjavanju žrtava trgovine ljudima, jer njihovo zbrinjavanje prevazilazi okvire kantona i jedinica lokalne zajednice.

Član 45. stav (3) bi trebao glasiti:

(3) Osnivač sigurnih kuća može biti Federacija Bosne i Hercegovine, kantoni, jedinice lokalne samouprave, udruženja, fondacije, vjerske zajednice, te druga pravna lica koja ispunjavaju uslove propisane ovim zakonom.

Član 48. Nacrta Zakona - mijenja se;

Obrazloženje: Stavovi od (4) do (8) sadržajno se ne uklapaju u član 48. i treba ih shodno tome pozicionirati u one dijelove zakonskog teksta gdje sadržajno i pripadaju. Ove odredbe se odnose na

uslove i treba ih kao takve pozicionirati u dijelu Nacrta Zakona koji propisuje uslove. S obzirom da uslovi za ostvarivanje prava nisu nigdje jasno propisani, predlažemo da se u članovima od 30-35, definiraju posebni uslovi za ostvarivanje prava na svaku od postojećih usluga. Potrebno je, također, pored posebnih uslova jasno definisati i opće uslove za ostvarivanje prava na socijalne usluge (tipa državljanstvo, stalni boravak, prebivalište itd).

Član 51. Nacrta Zakona

Prilikom rješavanja o zahtjevu korisnika za priznavanje prava na usluge utvrđene odredbama ovog zakona, nadležni centar za socijalni rad, odnosno opštinska služba socijalne zaštite je dužna sagledati ukupno stanje socijalne ugroženosti i potrebe pojedinca i porodice, te utvrditi prioritetsnu uslugu i druga prava iz socijalne zaštite s kojima se potrebe na najcjelishodniji način mogu zadovoljiti o čemu donosi rješenje. - **mijenja se;**

Obrazloženje: Odredba je previše uopćena bez jasnih parametara i kriterija na temelju kojih će nadležni organ odlučivati o pravu korisnika, a što otvara pitanje paušalnih i slobodnih procjena koje je u tom slučaju teško potkrijepiti materijalnim dokazima. Ovdje kriteriji moraju biti jasno propisani. Odredba također sadrži sintagmu „stanje socijalne ugroženosti“ koja, također, mora biti jasno definisana bilo u predmetnom članu bilo u članu 3. (značenje pojedinih izraza). Terminologija u zakonu mora biti dosljedna i precizno pojašnjavati ono što se istom želi urediti.

Član 54. Nacrta Zakona – briše se;

Obrazloženje: Mišljenja smo da ovaj član treba brisati, jer ukoliko se ostvarivanje socijalne usluge uslovi isključivanjem navedenih prava to će destimulativno djelovati na potencijalne korisnike socijalnih usluga i onemogućavati razvoj procesa prevencije i deinstitucionalizacije. Pored toga, isključivanje prava koja se finansiraju sa viših nivoa dodatno će opteretiti budžete nižih nivoa vlasti, kantona i lokalnih zajednica. Stoga, smatramo da je bolje rješenje da se ostvarena prava zadrže i sa ovim sredstvima, odnosno prihodima i primanjima u skladu sa članom 76. Nacrta zakona, korisnik učestvuje u sufinansiranju usluge koja mu se pruža. Na ovaj način neće se dodatno opteretiti budžeti nižih nivoa vlasti, korisnici će imati veću odgovornost za pružanje usluga i u konačnici omogućit će se razvoj aktuelnih procesa prevencije i deinstitucionalizacije u lokalnoj zajednici.

Član 55. Nacrta Zakona – naziv člana mijenja se;

Obrazloženje: Kompletan član tretira donošenje rješenja u hitnim slučajevima i potrebno mu je u skladu s tim promijeniti naziv: **DONOŠENJE RJEŠENJA U HITNIM SLUČAJEVIMA**

Član 55a. Nacrta Zakona – dodaje se;

Također smatramo da je potrebo definisati postupanje pružaoca usluga u izuzetno hitnim slučajevima na način da se doda novi član 55a.

Obrazloženje: Mišljenja smo da nije definisano postupanje pružaoca usluga kod smještaja u hitnim slučajevima, a koje je važno iz razloga što ustanove imaju mogućnost da uskrate smještaj usljed popunjenosti kapaciteta, i to u praksi često koriste. S tim u vezi predlažemo dodavanje novog člana koji bi propisao obavezu licenciranim pružiocima usluga da osiguraju pružanje usluge za potencijalne korisnike u skladu s registrovanom djelatnošću pružaoca usluga.

Član 55a. bi glasilo:

„Pružaoци usluga su obavezni pružiti uslugu licu koje je upućeno zbog okolnosti koje su navedene u stavu 55. stav (2) ovog zakona u trajanju do tri mjeseca, računajući od dana zbrinjavanja, u kojem roku će se provesti procedura za izbor odgovarajuće usluge.“

Član 72. stav (3) i (4) Nacrta zakona - brišu se;

Obrazloženje: Smatramo da stavove (3) i (4) iz ovog člana treba izdvojiti u zaseban član 72a. pod nazivom: „Zaključivanje ugovora“

Smatramo da predloženi stav (3) treba izmijeniti na način da se propiše obaveza zaključivanja ugovora o uspostavljanju saradnju u oblasti pružanja socijalnih usluga, prije svega između finansijera usluge i pružatelja usluga, kojim će se precizirati međusobna prava i obaveze u dijelu koji se tiče finansiranja usluga, a da se stavom (4) propiše obaveza zaključivanja ugovora između pružatelja usluge i korisnika, kojim će se regulisati međusobna prava i obaveze u pogledu pružanja socijalne usluge uključujući i cijenu, način finansiranja i ostala pitanja koja su od značaja za pružanje socijalne usluge. Ovo iz razloga što u ovoj vrsti ugovornog odnosa nije samo od značaja plaćanje usluga. Od iznimne je važnosti i način pružanja usluge.

Slijedom navedenog član 72a bi glasio:

„Član 72a.
(Zaključivanje ugovora)

(1) Ukoliko se socijalne usluge djelimično ili u cijelosti finansiraju iz sredstava budžeta kantona ili jedinice lokalne samouprave, između finansijera i pružatelja socijalne usluge zaključit će se ugovor o uspostavljanju saradnje o pružanju socijalnih usluga kojim će se međusobno urediti prava i obaveze o postupku i načina finansiranja socijalnih usluga.

(2) Pružatelj usluga je u obavezi zaključiti ugovor sa svakim korisnikom pojedinačno kojim ugovorom će se urediti međusobna prava i obaveze u pogledu uslova i načina pružanja socijalnih usluga, uključujući i cijenu socijalne usluge i način njihovog plaćanja.“

Član 73. stav (3) Nacrta Zakona - mijenja se;

Obrazloženje: Smatramo da se sredstva za rad ostalih pružaoca socijalnih usluga iz ovoga zakona mogu osigurati kroz razvijene programe podrške s drugih nivoa vlasti, te u tom kontekstu predložimo izmjenju stava.

Član 73. stav (3) trebao bi da glasi:

„(3) Sredstva za rad ostalih pružaoca socijalnih usluga iz ovoga zakona obezbjeđuju se na jedan od sljedećih načina i to kako slijedi:

- cijene pružene usluge,
- sredstava budžeta osnivača,
- donacija, poklona i programa podrške s drugih nivoa vlasti.“

Član 75. Obaveza plaćanja socijalnih usluga – naziv člana – mijenja se;

Obrazloženje: S obzirom na sadržaj predmetne odredbe član bi trebao nositi naziv: „Snošenje troškova socijalne usluge“ pri čemu se stavovi (2) i (3) svojim sadržajem ne uklapaju ni u sam član niti u tematsku cjelinu i treba ih smjestiti u dijelove kojima sadržajno i pripadaju.

Shodno navedenom član 75. stav (1) bi trebao glasiti:

(1) „U snošenju troškova socijalne usluge učestvuje korisnik i član porodice korisnika usluge pod uslovima i na način definisan propisom kantona i propisom jedinice lokalne zajednice.

(2) Ukoliko sredstva iz stava (1) ovog člana nisu dovoljna za podmirenje troškova socijalne usluge razliku do punog iznosa cijene snosi finansijer.“

Član 76. stav (2) – briše se;

Obrazloženje: Pitanje snošenja troškova socijalne usluge je već definisano u članu 75. Nacrta Zakona.

Član 84. naziv člana - mijenja se;

Obrazloženje: S obzirom da član 84. utvrđuje okolnosti i situacije u kojima se prilikom vršenja inspeksijskog nadzora može izreći mjera zabrane rada odnosno registrovane djelatnosti smatramo da član 84. treba nositi naziv:

„Član 84. Zabrana rada i obavljanja registrovane djelatnosti“.

Iz svih naprijed navedenih razloga ovo ministarstvo je stajališta da se materijal koji je dostavljen u proceduru treba vratiti predlagачu na doradu i da se ponovo u proceduru uputi u formi Nacrta Zakona.

Dostavljeno:

MINISTAR

1x Naslov

Antonio Šimunović

1x a/a

Bosna i Hercegovina, Zenica, Kučukovići br. 2
Telefon: 032/460-680; Fax: 032/460-682; e-mail: min.rad@zdk.ba